

N:o 77.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 23 april 1907.
— — — — Andra Kammaren — 20 — 1907.

*Riksdagens skrifvelse till Konungen angående användande
af skogsvårdsafgifter till inköp af allmänningsskogar.*
(Lagutskottets utlåtande N:o 35, punkt 1.)

Till Konungen.

Vid detta års riksdag har enskild motionär föreslagit, att skogsvårdsafgifter må kunna i lämpliga fall disponeras äfven till förvärf af den mark, hvarå det allmänna ämnar nedlägga kostnader för skogskultur.

Den tanke, som ligger till grund för förevarande framställning, är icke ny. Vid lagstiftningsarbetet för åstadkommande af en förbättrad skogsvård och skogshushållning har särskildt på senare tid flere gånger och på flere olika sätt uttalats vikten och behovet af att genom åtgärder i olika riktningar tillskapa allmänningsskogar i så stor omfattning som möjligt. Härvid har man utgått från den förutsättningen, att skogen det allmännas hand bättre vårdas och bevaras än då den äges af den enskilde, hvilken i allmänhet ej kan antagas med samma förutseende och sparsamhet som det allmänna sköta sin skog. Det var ock med tanke härpå, som 1904 års Riksdag till Eders Kungl. Maj:t aflät två särskilda skrivelser, i hvilka begärdes en lagstiftning, som kunde bereda dels del-

ägare i häradsallmänning möjlighet att få med allmänningen för framtiden införlifva mark, som blifvit för sådant ändamål inköpt, dels ock kommuner, korporationer, byalag samt stiftelser och fonder, som afse allmänt ändamål, möjlighet att genom inköp af skogsmark eller annorledes bilda, bibehålla och utvidga gemensamhetsskogar.

Nu har föreslagits, att äfven skogsvårdsafgifter skola få i lämpliga fall användas till inköp af den mark, som skall skogsodlas, och att denna mark skulle bli en länsallmänning. Denna hemställan kan Riksdagen ej annat än på det lifligaste tillstyrka. Riksdagen anser sig emellertid härvid böra erinra, att förordningen om skogsvårdsafgifter ej uppställer något hinder för ett dylikt användningssätt. Luckan i lagstiftningen ligger däri, att förordningen om skogsvårdsstyrelser ej inrymmer någon befogenhet för skogsvårdsstyrelse att inköpa mark, samt att bestämmelse saknas, hvem en sålunda inköpt mark skall tillhöra. Riksdagen föreställer sig nu, att dylik mark gifvetvis bör tillfalla vederbörande landstingsområde, till hvilket de använda skogsvårdsafgifterna influtit.

Denna fråga kom i viss mån på tal äfven vid 1906 års riksdag. I en af Eders Kungl. Maj:t till Riksdagen aflåten proposition hade nämligen då begärts Riksdagens medgifvande till försäljning af ett till en kronolägenhet hörande område, hvilket af vederbörande skogsvårdsstyrelse skulle förvärfvas. Då det emellertid kunde ifrågasättas, huruvida styrelsen ägde rätt att förvärfva fast egendom, afstyrkte statsutskottet bifall till framställningen, och blef denna statsutskottets hemställan af Riksdagen godkänd. Under diskussionen inom kamrarna framhölls dock af flere talare, af hvilken vikt det vore, att en sådan rätt, som här ifrågasattes, blefve skogsvårdsstyrelserna tillagd.

Sannolikt erfordras för ändamålet ett tillägg allenast till förordningen om skogsvårdsstyrelser om att styrelsen tillerkännes den ifrågasatta befogenheten och att marken skall tillhöra vederbörande län eller landstingsområde. Då emellertid denna sak kräfver ett närmare öfvervägande, lærer försiktigheten bjuda att först öfverlämna densamma till Eders Kungl. Maj:ts pröfning. Det är emellertid af stor vikt, att ifrågavarande lagstiftning så snart som möjligt och helst vid nästkommande års riksdag kommer till stånd. Medan tiden går, försummas nämligen gynnsamma tillfällen för skogsvårdsstyrelserna att förvärfva lämplig mark för distriktets räkning, och skogsvårdsafgifterna, som nu, i brist på det föreslagna användningssättet, odelade nedläggas på enskild mark i mångt fall utan säkerhet för ett bestående resultat, gå därigenom i viss mån förlorade.

Med stöd af det sålunda anförda får Riksdagen anhålla, det tacktes Eders Kungl. Maj:t låta utarbета och om möjligt redan till nästkommande års Riksdag framlägga förslag till lagbestämmelser, hvarigenom skogsvårdsstyrelserna tillägges rättighet att i fall då sådant finnes lämpligt förvärfva skogsmark till bildande af allmänningar för vederbörande landstingsområde samt för sådant ändamål använda influtna skogsvårdsafgifter.

Stockholm den 23 april 1907.

Med undersåtlig vördnad.
